PINK
jaargang 31 nummer 4 – oktober 2011

Cees van der Pluijm presenteert Pluijm!

Reprise ter ere van 40 jaar COC Nijmegen

22 oktober, komende zaterdag, zal in De Lindenberg in Nijmegen de theatertalkshow Pluijm!, in de volksmond De Pluijmshow, eenmalig nieuw leven ingeblazen worden. Presentator Cees van der Pluijm kijkt uit naar een bijzondere avond en denkt met trots en weemoed terug aan het begin van de jaren 90. PINK zocht hem op en sprak met Cees.

Foto René Wouters

De Pluijmshow werd twintig jaar geleden, in de jaren 1991 tot en met 1994, zestien keer geproduceerd. Het waren avonden met bekende gasten die geïnterviewd werden, muziek die gezongen werd door Cees van der Pluijm, al dan niet in duet met gasten als toenmalig burgemeester Ed d'Hondt of Jules de Corte, maar vooral met veel, heel veel publiek, dat van begin af aan zorgde dat kaartjes in een mum van tijd uitverkocht waren. De foyer van Villa Lila, wat toen nog bestond, was tot de nok toe gevuld. De Pluijmshow was voor velen, ook voor hen niet tot roze Nijmegen behoorden, een reden om een bezoek aan Villa Lila te brengen. In de emancipatiegeschiedenis van het COC Nijmegen was dat dus een belangrijk wapenfeit: de Nijmeegse roze beweging was geen gesloten bolwerk, maar toonde zich gastvrij en trok een breed publiek van ook niet-lgbt bezoekers aan. Cees: 'nu waren het ook avonden van hoge kwaliteit, waar lang van tevoren door veel mensen veel energie in gestoken werd. En dat sloeg aan'.

Exclusief voor een breed publiek
Ook al was de show the talk of the town, wie geen kaartje had, kon alleen achteraf horen: 'je had erbij moeten zijn'. De avonden zelf waren exclusief, bijzonder en intiem. Ook al werd meerdere keren door lokale radio voorgesteld de show live uit te zenden, het productieteam wees dit af. Cees: 'dat betekende niet alleen dat de potentiële bezoekers geactiveerd werden, waardoor er geïnteresseerd publiek aanwezig was dat zich uitverkoren voelde, het betekende ook dat de gasten die geïnterviewd werden, openhartiger waren'.

Trots
Het idee voor de producties ontstond toen Cees, aan het eind van zijn dertiger jaren, hard aan de weg timmerde als schrijver. Hij schreef onder meer toneelstukken, bracht met Robert Long een roman Hete Klippen uit en hield in een ander verband openbare interviews met schrijvers. Cees: 'daar paste het concept van de Pluijmshow in. Ik kon ermee oefenen en mezelf bewijzen. Gelukkig heeft het me geen windeieren gelegd. Het heeft me veel werk opgeleverd. Het idee van een show waarvoor het onderste uit de kan werd gehaald, waarin de gasten helemaal uit de verf kwamen, waarbij iedereen die eraan meedeed, inclusief ik, het beste uit zichzelf kon halen: het leverde een spektakel op, dat een professionele uitstraling had die voor de Nijmeegse homobeweging van toen ongekend was'. Vormgeving, redactie, productie: alles ging optimaal. Tegenwoordig worden spektakels als bijvoorbeeld de Kiss Kiss met regelmaat georganiseerd, maar in die tijd bestonden de activiteiten die georganiseerd werden uit de activiteiten die overigens nog steeds worden georganiseerd: ontmoetingsavonden, praatgroepen en kleinschalige thema-avonden. Cees: 'de Pluijmshow zorgde voor trots in de roze beweging'.

Vrijwillig
Het begin van de jaren 90. Het was een andere tijd, ook volgens Cees. Cees: 'Gordon en Gerard Joling waren nog niet uit de kast. Velen die actief waren in de Nijmeegse homobeweging, studeerden en deden het vrijwilligerswerk naast hun studie. Weer anderen, waarbij ik ook hoorde, zaten in een banenpoolregeling waardoor ze voor het werk dat ze deden in de culturele sector, een uitkering kregen. Mijn schrijven voor het toneelgezelschap was op die manier een voldoende bron van inkomsten. Daardoor konden velen zo veel tijd stoppen in de Pluijmshows'. Dat zou heden ten dage niet meer kunnen. Cees: 'kijk alleen maar naar mezelf. Ik ben zetzetpeeër. Ik kom alleen rond, als ik betaalde opdrachten uitvoer. Daarom zal dit initiatief eenmalig zijn. Ik kan het me niet meer permitteren. Dat vind ik best jammer'.

Beweging
Het succes gaf de organisatoren vleugels. In het eerste seizoen werd er gezaaid, in het tweede seizoen kon men oogsten, en dat waren twee zeer succesvolle seizoenen waarin keihard werd gewerkt. Cees: 'toen zijn we gestopt, daarna zou het alleen maar minder kunnen worden. Ook de homobeweging is nu beland in een tijd van oogsten van wat in de afgelopen veertig jaar is gezaaid. Ik hoop dat in het geval van de roze beweging de vaart er wel in blijft. Het gevaar is levensgroot dat te veel vrijwilligers afhaken, omdat er geen mensen met veel vrije tijd meer zijn. Er moet hard gewerkt worden om rond te komen'. Ook het verdwijnen van een vast honk voor de homobeweging van het Rijk van Nijmegen vindt Cees funest. 'De Pluijmshow was er niet geweest zonder Villa Lila. Dan was het een totaal ander concept geweest'. Pluijm! van komende zaterdag is in die zin geen kopie van de eerste zestien producties.

Gedenken
Cees heeft waardevolle herinneringen aan alle Pluijmshows. Als voorbeelden noemt hij de duetten, het gesprek met Adriaan van Dis waarbij Van Dis voor het eerst vertelde over het illegale werk dat hij in Zuid-Afrika deed, het interview met Mathilde Santing dat voor haar doen zeer persoonlijk was, en het gesprek met Henk Krol, in de allerlaatste Pluijmshow in de Nijmeegse Stadsschouwburg, naar aanleiding waarvan Cees van der Pluijm sindsdien vaste Gay Krant columnist is en Robert Long, met wie Cees bevriend was en waar hij op de avond dat Long te gast was scherpe kritiek op uitte: Robert Long had zich verlaagd tot het presenteren van TROS programmaatjes. Sommige gasten en medewerkers van toen, zonder wie de Pluijmshows niets waren, zijn inmiddels overleden. Cees: 'dat betekent dat de banden die tijdens de shows meedraaiden, een extra historisch tintje hebben. Ze zijn een gedenkteken'.

Ontroerend
Nico Assinck en Ramon Wolfs hebben de afgelopen tijd vele weken gestoken in het digitaliseren en verbeteren van deze opnames. Cees: 'het heeft me ontroerd om te merken hoe veel energie ze daarin gestoken hebben. Daaruit een grote mate van historisch besef, zeker als je je bedenkt dat de beide heren in het begin van de jaren negentig te jong waren om er zelf herinneringen aan te kunnen hebben. Ze hebben een groot verantwoordelijkheidsgevoel tentoongespreid'.

CD-DVD
Op 22 oktober zullen ook de gedigitaliseerde opnames in de vorm van een cd-dvd-combinatie worden gepresenteerd. Het publiek zal in de gelegenheid gesteld worden een exemplaar te verwerven. De CD-DVD-combinatie komt niet in de handel en is bestemd voor relaties van het COC en medewerkers en gasten van de Pluijmshows, toen en nu. Cees: 'de shows waren besloten. De gasten waren daardoor openhartig. De opnames worden twintig jaar na dato dan ook niet openbaar gemaakt zonder uitdrukkelijke toestemming van de geïnterviewden of hun nabestaanden. Op de CD en DVD ontbreken dan ook alleen die avonden waarvan geen opnames waren en de opname van het gesprek met Willem Nijholt, die me een uitgebreide brief stuurde met een motivatie waarom hij niet mee wilde werken'.

22 oktober
Cees kijkt uit naar komende zaterdag. Hij heeft hoge verwachtingen: 'een show met inhoud, een teken van een zichtbare beweging, professioneel. Ik hoop opnieuw een breed publiek te kunnen bereiken, dat zich opnieuw tot de uitverkorenen mag rekenen. Want dat geldt nog steeds'.

[JH]

Pink is een uitgave van COC Nijmegen

Hoofdredactie
Bart van Dam, Michel Kiel

Opmaak
IS-Ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Rogier Crijns, Joost Hermus, Kevin Nanlohy

Medewerkenden
John van den Broek, Sander Hagenbeek, Cees van der Pluijm, Frans Eppink, Marc van Unen, Vincent Leenders, Ruben van den Hurk

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
Postbus 1461
6501 BL Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

Veelkleurige picknick groot succes

Na een stevig onweer stroomde het publiek toe. De veelkleurige picknick die Breaking the Silence op 5 juni organiseerde werd een groot succes. Het 40 jarig bestaan van het COC werd in veelkleurigheid gevierd. Er werd door veel organisaties samengewerkt; de voorlichtingsgroep van het COC, Cantus Obliquus, Het Inter-Lokaal, Tandem, het COS, DHD, Plan B en het internationaal vrouwencentrum. Hele gezinnen kwamen om te genieten van de optreden en het lekkere eten. De stemming was opgewekt en vrolijk. De picknick in het openluchttheater werd afgesloten met een vliegerwedstrijd en het oplaten van ballonnen.

Honderden ballonnen gingen na afloop van de veelkleurige picknick de lucht in.
Foto: Eppink Fotoproducties

Interview met Paul van der Zee, 15 jaar barman in café Positief
Hij heeft daar onlangs afscheid genomen

20 Jaar hiv-café Positief Arnhem

Woensdag 5 oktober vierde het hiv-café Positief in Arnhem zijn 20e verjaardag. De voorgenomen bezuinigingen van 70% op de instellingssubsidie van de Hiv Vereniging Nederland door het ministerie van VWS geven aan welk belang de overheid hecht aan een patiëntenclub die kritisch is en opkomt voor zijn leden. Maar het hiv-café loopt daardoor vooralsnog geen gevaar.

Paul van der Zee, penningmeester van de Stichting Ondersteuning Aidsactiviteiten Nijmegen e.o. is 14 jaar lang barmedewerker van café Positief geweest en heeft dit voorjaar het stokje overgedragen. Hij vond dat hij het lang genoeg had gedaan en er zijn genoeg vrijwilligers die zijn taken kunnen en willen overnemen. Vooral onder de steeds groter wordende groep jongeren (18 - 30 jaar), die binnen de Vereniging een eigen club vormen: Jong Positief.

Op de vraag wat nou de grootste verandering was in al die jaren die hij als medewerker achter de bar van café Positief doorbracht was het antwoord eenduidig: de enorme verjonging. Vroeger waren er vooral veertigers, maar tegenwoordig twintigers, en niet een paar, nee de meesten. Die gaan anders met hun seksleven om. De jongeren gaan gewoon door met seks, vertellen niet dat ze positief zijn, want dan haken verreweg de meesten meteen af. Ze letten wel goed op dat het veilig gaat. Ze hebben een heel actief sexleven in tegenstelling tot de bezoekers van 14 jaar geleden. Op het hiv-net wordt veel gechat door jongeren. Ze ontmoeten elkaar dan in het echt in het hiv-cafe en gaan vervolgens samen stappen elders in de stad. Soms komen ze met z'n twintigen binnenvallen, hebben ze van tevoren met elkaar afgesproken. Het is dan meteen een vrolijke bende, aldus Paul. Er wordt behoorlijk wat afgelachen en toch kunnen mensen ook gewoon hun verhaal kwijt. Daar is alle ruimte voor. Soms komt er iemand binnen voor het eerst. Dat zie je meteen aan de houding. Die gaat dan stil alleen aan een tafeltje zitten. De barman seint dan de gastheer / -vrouw in, die biedt dan een drankje aan en al gauw volgt er dan een gesprek, dat soms wel 3 uur kan duren.

Het hiv-café is nooit een exclusieve homokroeg geweest. Er komen ook vrouwen, hetero mannen en mannen van wie het niet geheel duidelijk is. Wat je wel ziet is dat het eerste bezoek voor velen heel spannend is en eng. Een bekend verschijnsel. Wie kom ik er tegen, wie kennen mij, nu weet iedereen binnen dat ik positief ben. Het is opnieuw een uit de kast komen. Maar het contact met anderen in dezelfde situatie is voor vrijwel iedereen een verademing. Mensen komen uit de hele regio en soms van ver daarbuiten. Ze kunnen er hun verhaal kwijt, zijn soms op zoek naar een relatie. Af en toe lukt dat, vaak ook niet. Maar er ontstaan beslist goede hechte vriendschappen, vertelt Paul.

"Als homo maak je deel uit van de homo-gemeenschap en daar moet je dan ook wat voor doen als het leuk is."

Hoewel de gastheer / -vrouw zich over de mensen ontfermt die nieuw zijn of hun verhaal kwijt willen heeft Paul als barman natuurlijk vele verhalen gehoord. Discretie is dan het adagium.

Door die vele verhalen heeft Paul wel een goed beeld gekregen van de bezoekers en wat zich allemaal afspeelt in die hiv-positieve levens. En al is niet iedereen homo, Pauls motivatie om zo lang daar achter de bar te staan een is simpele: Als homo maak je deel uit van de homogemeenschap en daar moet je dan ook wat voor doen als het leuk is. En dat heeft hij met veel plezier gedaan. Hij nooit met tegenzin naar Arnhem gereisd. En hij stond altijd opgeruimd achter de bar.

Paul heeft veel opgestoken van de vele thema-avonden die er worden georganiseerd. Avonden met medische updates door artsen / apothekers van UMC Radboud of Rijnstate zijn fascinerend. Soms gewoon spannend om te horen hoe de medische ontwikkelingen doorgaan, bijvoorbeeld dat men steeds meer in de verschillende fases van de ontwikkeling van het virus kan ingrijpen. De specialisten zitten in café Positief in een zaal vol met deskundigen. Dat maakt zo avond heel speciaal.

Waar niet veel in veranderd is zijn de sociale aspecten van hiv en aids. Praten op je werk over het feit dat je positief bent blijft een probleem. Bij een sollicitatie vermelden dat je positief bent staat gelijk met een onmiddellijke afwijzing. Hetzelfde met de eerste contacten in de kroeg of op de baan. Vertel ik het mijn familie en zo ja hoe. Paul concludeert: hiv is vooral een sociale ziekte. Het probleem is even groot als 15 jaar geleden. De impact ervan wordt door velen onderschat! Dat is iets wat veel te weinig over het voetlicht komt in de preventie. Laat staan in een risico-inschatting die je maakt voordat je besluit niet veilig te vrijen.

Zal Paul nu het werk achter de bar missen? Nou, niet heel erg, want ik heb er iets anders leuks voor terug: ik ben vrijwilliger bij het baanproject!

John van den Broek
info@aidsactiviteitennijmegen.nl
Stichting Ondersteuning Aids Activiteiten Nijmegen (SOAAN) ondersteunt financieel initiatieven voor aids-voorlichtingactiviteiten. Kijk voor meer informatie op: aidsactiviteitennijmegen.nl

Soa-promotieteam GGD

Tijdens de vierdaagse op roze woensdag is ook de GGD de stad in geweest met een soa-sense promoteam en prachtige travestieten (verkleed als zuster). Meer foto's zijn te zien op www.ggd-nijmegen.nl.

Bistro Flores — PINK CULINAIR

Op deze zwoele nazomeravond besluiten wij na de verhuizing van onze vriend Peter 'een vorkje te prikken' bij één van de meeste besproken restaurants van dit moment. Bistro Flores aan het Kelfkensbos 43 te Nijmegen. Bistro Flores is gevestigd in het voormalig 'Gelders Koffiehuis' waar de zaak, na een grondige metamorfose, van vader op zoon is overgegaan.

Bij binnenkomst blijkt de zaak goed bezet voor een doordeweekse avond, ongeveer tweeëndertig eters tafelen er. Bistro Flores heeft een stoer modern interieur en combineert een look van zichtbaar klassieke baksteen met 'staalarchitectuur'. Achter het restaurant bevindt zich een stijlvolle patio waar bij goed weer ook nog 40 gasten kunnen tafelen. Hier en op de loungestoelen voor de zaak kan tevens gerookt worden. Over de kleinste details in de zaak is na gedacht, dat maakt het vrij druk, iets wat de gemiddelde 'yup' waarschijnlijk helemaal super vindt. De oudere bistrobezoeker komt natuurlijk voornamelijk voor het eten. In de bediening een paar vlotte dames en één heer, alle lekker casual gekleed en informeel gastvrij. Zij brengen ons de kaart en leggen uit hoe het dagbord werkt. Op de muur is op een krijtbord het dagmenu geschreven, waaronder getallen staan. De cijfers zijn een afstreepreeks van de nog beschikbare gerechten. Terwijl we op het aperitief wachten krijgen we een puntzakje met kroepoek. Er staan ook twee botervlootjes op tafel maar brood heb ik verder niet voorbij zien komen. Dat is waarschijnlijk gelegen in het gegeven dat wij als voorgerecht een ½ dozijn oestermix (€ 16,50) delen. De oesters Fine de Claires & Gillardeau no. 3 laten zich desalniettemin bijzonder goed smaken. Mijn tafelgenoot Peter bestelt als hoofdgerecht de in olijfolie gekonfijte eendenbout met zuurkool & truffeljus (€ 17,50). Esther en Patrick kiezen voor de redsnapperfilet (€ 17) en de – keurig mediumrare – getrancheerde house-steak met cognacboter (€ 19,50). Voor mijzelf de roodbaarsfilet met beurre rouge, een verfijnde saus op basis van rode wijn(azijn) met room en tijmboter (€ 17). De visgerechten worden gegarneerd met een groene asperge, een klassiek worteltje en wat aardappelpuree. De vleesgerechten dito maar dan met 'rosevalkartoffeln' en verse friet. De verse friet wordt door de vetsmelters in de keuken in een originele 'mestin' geserveerd. (Voor de pacifisten onder ons; een mestin is het 'voederbakje' van een soldaat op veldtocht) Met daarbij een frisse groene salade met wat Italiaanse accenten. De gerechten zijn een waar smakenpalet welke zichtbaar met liefde en vakmanschap bereid zijn. Ook de portionering is in overeenstemming met de prijs, al zou ik de visminnende gast een voorgerecht aanraden.
Wij hebben uitstekend gegeten en besluiten ondanks de spannende desserts op de kaart, zoals roomijs met olijfolie en zeezout, de koffie in onze kroeg te gebruiken. We betaalden voor dit lekkers incl. dranken € 113,00 in deze gezellige winkel, daarvoor komen wij met plezier nog eens terug.

www.bistroflores.nl

[SH]

Fotofinish op Voorronde COC Songfestival

‘Nog één keer’ voor Marc Verburg

De Nijmeegse Voorronde van het COC Songfestival vond dit jaar plaats in de Valkhofzaal van de Lindenberg. In aansluiting op de receptie ter gelegenheid van het 40 jarig bestaan van het COC Nijmegen dingen de artiesten naar de felbegeerde beloning: deelname aan het Nationale COC Songfestival. Vincent Leenders, zelf een van de deelnemers doet verslag.

De voorronde van dit jaar was klein van opzet, maar toonde zich groot in klasse en verscheidenheid. De drie inzendingen hadden muzikaal gezien niets gemeen, dus de jury’s werden flink op de proef gesteld; Er werd een pianoballad gebracht, een popsong en een smartlap.

Inhoudelijk lagen de nummers wat dichter bij elkaar. Alle drie de verhalen gingen over uit de kast komen, de innerlijke worsteling die dat met zich mee brengt en hoe de buitenwereld van de betrokkene daarmee omgaat.
Tussen de deelnemende acts bevonden zich grotendeels veteranen uit eerdere voorrondes; Debby Marijnissen speelde en zong solo aan de piano, Marc Verburg en René Stephan hadden de krachten gebundeld in het nummer en ondergetekende werd begeleid door zijn kersverse band Vinnylla.

↑ *Marc Verburg weet het publiek voor zich te winnen met ‘Nog één keer’. Al twee keer eerder mocht hij Nijmegen vertegenwoordigen op de Finale van het COC Songfestival. In december mag hij ‘nog één keer’ zingen in Middelburg. Marc Verburg was in deze Voorronde de publiekslieveling. Tijdens de slotuitvoering gaat er iets mis in de begeleidende band, maar de zanger haakt in op de tonen van de vleugel en het publiek heeft het ritme te pakken en klapt mee. Een slot met handicap uitvoeren is bijzonder en dat heet: professsioneel!*

↓ *Vincent Leenders is blij met de beker van de Nijmeegse Voorronde van het COC Songfestival. De zoon van een etherpiraat schreef een Nederlandstalig lied: ‘Van dezelfde kunne’. Goed voor 48 ‘points’. Zijn band Vinnylla is van plan het nummer op cd te zetten.*

↑ *Voordat ze één toets aanraakt zegt Debby ze dat ze heel vaak heeft moeten vertellen dat ze lesbisch is, maar dat die ene keer dat ze het haar moeder vertelde wel heel bijzonder was. Het nummer is daarom getiteld ‘Nooit meer zwijgen’. En prompt zweeg de gezellig babbelende zaal en luisterde naar ‘Nooit meer zwijgen’. De vakjury beoordeelde dit met het maximaal aantal punten.*

Door de intieme ambiance, de aanwezigheid van COC receptiegasten en het podium gevuld met oud-gedienden ademde de namiddag de sfeer uit van een reünie. De aanvullende optredens van Erik Derks en Knight & Honey (de winnaars van de voorronde van vorig jaar, met onder andere Jos de Ridder) bevestigden dit gevoel. Als vanouds drong dat het wedstrijdelement wat naar achteren, maar natuurlijk wist iedereen heel goed waar hij of zij voor kwam; Een plaats op het podium van “het nationale COC Songfestival” in Middelburg.
De vakjury (bestaande uit Maria Engels, Erik Derks en Jos de Ridder) en de publieksjury gunden Marc Verburg en Debby Marijnissen aanvankelijk een gedeelde eerste plaats (met 66 punten) en Vinnylla officieel de tweede (met 48 punten). Organisatorisch was er op gerekend dat er een 1e, 2e en 3e plaats beloond zouden gaan worden met een beker, dus bracht Bart van Dam de oplossing aan de hand van het officiële reglement door aan te halen dat de publieksjury een bepalende stem had. Zo won Marc uiteindelijk, werd Debby tweede en Vinnylla derde.
Met deze uitslag werd een muzikaal gevarieerde en meer dan gezellige namiddag afgesloten.

[VL]

Veilig – *Marc van Unen*

Deze zomer had ik een meer dan prettige vakantie in Canada en de VS. Bij thuiskomst lag de Gelderlander op de mat en na het lezen van het artikel over de roze familie die zich steeds onveiliger voelt in dit land citeerde ik onze majesteit en verzuchtte “je kunt amper een maandje weg” (Beatrix had het over een weekje, maar dat telt bij mij niet als vakantie).

Het artikel behandelde een rapport van het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP). Daarin werd gesteld dat homo’s en lesbiennes geregeld negatieve reacties krijgen vanwege hun seksuele voorkeur. Ook op het werk werden er vervelende opmerkingen gemaakt. Om de lezer toch nog goedgeluimd de dag in te sturen sloot het artikel blijmoedig af met de kreet dat ondanks alles Nederland nog steeds internationaal koploper is in de acceptatie van homoseksualiteit.
Het artikel zette me aan het denken over hoe homo’s en lesbiennes reageren en zich eventueel wapenen tegen het gevoel van onveiligheid. Moeten we en masse op zelf-verdediging? Of nog vaker naar de sportschool, en dit keer niet alleen om tijdens bodypump te flirten met andere, zweterige sporters? Of zou nog meer zichtbaarheid de acceptatie vergroten?
In Montréal (zeg nóóóit MonTreal, daarmee beledig je de inwoners van deze Franstalige metropool tot op het bot. Spreek liever over Monréal, zonder die vermaledijde, Engels aandoende T) had de roze goegemeente een eigen oplossing bedacht én gevonden. In de befaamde wijk Le Village waren twintig woonblokken omgetoverd tot één grote roze enclave. Iedere homo en lesbienne met een enigszins Franse tongval was hier te vinden. De hoofdstraat was over twee kilometer afgesloten, versierd met roze ballen (dit lieg ik niet...) en heerlijk overzichtelijk ingedeeld: homokroeg, sauna, homokroeg, lesbokroeg, sauna, travestietenbar, homokroeg, leerbar, enz. enz. Voor iedere doelgroep was wel een eigen plekje te vinden.
Ik keek mijn ogen uit! De hoofdstraat is in de zomer autovrij waardoor deze in een soortement van extravagante catwalk veranderde. De rest van Montréal kon me ter plekke gestolen worden: ik moest en zou de komende dagen in dit walhalla verblijven. Mijn partner dacht er echter heel anders over.
“Wat een roze getto!” verzuchtte hij toen we bijna door twee travestieten in lady Gaga-eske creaties onder de voet werden gelopen. Voor hem kwam deze roze enclave een beetje sneu over. Een zwaktebod, alsof je alleen en groupe jezelf kon zijn, en buiten het afgebakende gebied onmiddellijk je roze identiteit, samen met je passé-partout voor de nachtsauna, moest verstoppen.

Massa geeft kracht, heb ik weleens gehoord (net als “wrijving geeft glans” maar dat is een heel ander verhaal). Of het confisqueren van een hele woonwijk door lieden van roze pluimage een zwaktebod is of niet, het straalde wel zichbaarheid, zelfvertrouwen en plezier uit. Naar mijn idee voelde niemand zich er onveilig. Een nadeel was wel dat de wijk in alle toeristische boekjes werd vermeld, waardoor er soms een “aapjes kijken” gevoel ontstond. Desondanks ging mijn partner na enige aarzeling overstag en hebben we elke avond prettig geborreld in Le Village.
Overigens stond in het krantenartikel ook nog dat de gevoelens van onveiligheid vooral door berichten in de media werden gevoed en zelden door eigen ervaringen. Wellicht was het dan beter geweest het hele artikel niet te lezen...

Mede-oprichter Jos Kocken koninklijk onderscheiden

Plaquette markeert oprichting COC Nijmegen

Zaterdag 8 oktober onthulde locoburgemeester Jan 'de eerste openlijk homoseksuele wethouder van Nijmegen' van der Meer, compleet met ambtsketen en roze stropdas, de plaquette aan het pand aan Mr. Franckenstraat 76 in Nijmegen. Het is het pand waar 40 jaar geleden COC Nijmegen opgericht werd en waar in die tijd ontmoetingsavonden werden georganiseerd.

Deze plaquette herinnert aan de oprichting van het COC Nijmegen. De plaquette is te bewonderen aan de Mr. Franckenstraat.

De plaquette is een grijze rechthoek met een drietal roze driehoeken 'die tegen de wijzers van de klok draaien, dus de verkeerde kant', aldus kunstenaar Jac Splinter, die de plaquette ontwierp. Ook de onthulling was bedoeld langs 'de verkeerde kant' te verlopen: in plaats van een lap stof naar beneden te trekken, werd een lap regenboogstof aan heliumballonnen omhooggelaten. Het stof was echter door de regen doordrenkt en te zwaar geworden. Dat dit tegendraads effect door de stromende regen niet helemaal uit de verf kwam, kon op veel begrip rekenen. Na de onthulling werd mede-oprichter van COC Nijmegen Jos Kocken in het zonnetje gezet door de locoburgemeester, die hem na loftuitingen over de rol die Kocken voor de homoemancipatie in de loop der jaren heeft gespeeld, vol trots kon mededelen: 'dat het Hare Majesteit heeft behaagd, u te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje Nassau', wat met een luid applaus werd onderstreept.

Sprekers waren naast wethouder Van der Meer de spreekstalmeester Cees van der Pluijm, COC Nijmegen voorzitter Joris Blauw en Jos Kocken. Joris Blauw onderstreepte het belang van het COC, en gaf aan dat het COC er zowel is voor twee lesbiennes die samen op de bank naar een soap kijken als voor de nicht die extravagant uitgedost het nachtleven in gaat. Jos Kocken bracht, toen hij het woord kreeg, de huisvesting van de Nijmeegse roze beweging onder de aandacht en sloot niet zonder trots af met de mededeling dat de plaquette één met het pand zal blijven, ook als dit ooit van eigenaar zou wisselen.

Tijdens de plechtigheden kwam de regen met bakken uit de hemel. Ondanks dat, waren tientallen belangstellenden getuige. Het geheel kreeg een nog feestelijker tintje door de aanwezigheid van een Weurts harmonieorkest. Na een toast op de stoep van de Mr. Franckenstraat, de zon liet zich toen weer zien, begaven de aanwezigen zich naar de Lindenberg, waar het COC Nijmegen een receptie aanbood ter ere van het jubileum.

[JH]

Locoburgemeester Jan van der Meer feliciteert Jos Kocken met zijn koninklijke onderscheiding.

Cees van der Pluijm

v/h de shakespeareclub

MOMENTEN – 5

1966

Er trouwde iemand met een Duitse man
En in de hoofdstad brak het oproer uit
Een rookbom legde alle vreugde lam

Het was misschien wel zielig voor de bruid
Maar Nieuwe Tijden hè, dat krijg je dan
De hippies bleven slapen op de Dam

We waren hoopvol, opgetogen, blij
De jaren vijftig waren echt voorbij

Het rook naar anarchie, verlossing, mei
Kabouters preekten stoned de revolutie
Van flower power, hasj en popmuziek

Van afbraak van haast elke institutie –
Aquarius breekt aan en maakt ons vrij –
Maar toch werd Van het Reve katholiek

Oude Roze

Sinds 1986 hét contact- en relatiebureau voor **homo- en biseksuele** mannen

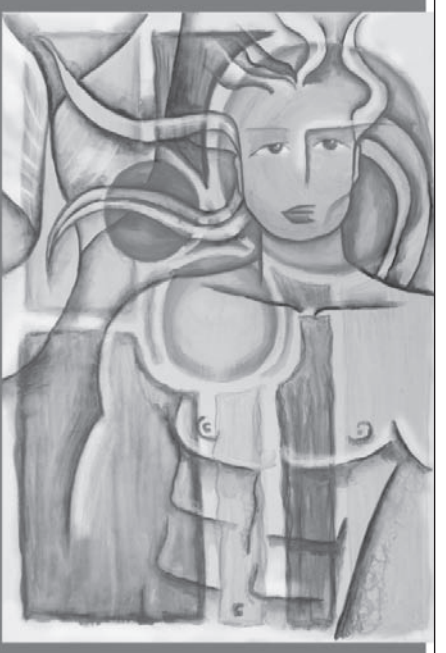

Oude Roze
Postbus 209,
2250 AE Voorschoten

Tel.: 00 31 6 234 18060
info@oude-roze.nl
www.oude-roze.nl

DE TUSSENBALANS – *Ruben van den Hurk*

Geboortedatum en plaats: 6 december 1975
Opleiding: International Business School
Beroep: Collectief medewerker Café de Plak; barman, vormgever van flyers, posters en placemats, organisator van feesten/activiteiten, en meer
Vrijwilligerswerk: COC Team Voorlichting, barman Kollektief Kafé Bijstand, barman Onderbroek
Woonsituatie: in het pand van Café de Plak
Woont samen met: ZiM
Huiselijk ingesteld: neen
Trouw, monogaam: er zijn op deze planeet maar erg weinig dieren van nature monogaam en dat zijn vooral vogels
Vrienden/vriendinnen: ik heb heel veel leuke mensen om me heen
Geloof: ik geloof in mezelf en in Michael Jordan en dat vind ik meer dan genoeg!
Kinderwensen: neen
Politieke voorkeur: Links
Lengte: 1.84m
Gewicht: 69 kg
Vervoermiddel: fiets
Hobbies: feesten, dansen, basketball, theater(sport), de natuur in met mijn hond
Favoriete literatuur: comics
Favoriete films: cartoons, humor, actie, scifi, arthouse
Favoriete muziek: hiphop, nu-soul, swingbeat, funk
Welke kranten lees je: weinig
Favoriete omroep: Nijmegen1
Favoriet vakantie-oord: warm en zonnig
Favoriet eten: teveel om op te noemen
Favoriete drank: sterk
Favoriete kleding: heb ik veel...als 't maar lekker zit
Uitgaan: lekker dansen in De Plak, Onderbroek, Merleyn of lekker borrelen in Bijstand, Mets, in de Blaauwe Hand.
Verslavingen: kretek, alcohol, feesten, chocola
Goede eigenschappen: lekker gek, best sociaal, creatief
Slechte eigenschappen: altijd te laat, beetje lui, chaoties
Wat zie je als hoogtepunt in je leven: ZiM (= m'n hond), het suxes van VREEMD, en mijn reizen over de wereld
En wat als dieptepunt: pech in de liefde
Bewondering voor: mensen die zichzelf zijn
Hekel aan: hokjesdenken, discriminatie, zeikerds
Val op (uiterlijk of karakter): ondeugend
Eerste homo/lesbische seksuele ervaring: toen ik 16 was, stiekum bij een vriendje thuis
Heteroseksuele ervaring: meerdere
Coming out: toen ik 20 was pas
In welke zin geëmancipeerd: ik ben gewoon mezelf en begeef me in kringen waar alles kan, behalve discriminatie. ik kan niet goed tegen het hele hokjesdenken en ik zie het allemaal niet zo zwart-wit, ook wat betreft gender. ik voel me vrij en best geëmancipeerd, want ik doe wat ik wil en geef weinig om wat anderen zeggen, vinden of denken.
Homo/lesbo bars: Mets (ook een tijdje met veel plezier gewerkt)
Andere ontmoetingsgelegenheden: De Plak, Bijstand, Onderbroek, Klinker
Discriminatie ervaringen: soms hoor je wel eens iemand "homo" roepen en of dat nou tegen mij is of niet, ik roep dan "hetero" en dan is het klaar
Potten/potenrammer ervaringen: zelf niet, wel in mijn vriendenkring
In voor park/baan, sauna's, blind dates of andere avonturen: niet mijn ding, ik leer liever iemand in het echt kennen; gewoon op de dansvloer, op het terras of in de trein ofzo
Waar ben je eigenlijk te veel mee bezig: Café de Plak (werken/feesten organiseren/placemats & flyers maken) en uitgaan
En waar te weinig mee: mijn vrienden, familie, en met mijn huis/administratie/leven op orde krijgen
Speciaal doel of ideaal: mensen doen beseffen dat het leven niet zo zwart-wit is als hen heel hun leven wordt voorgeschoteld. ik geloof niet dat mensen 100% homo of hetero zijn, da's veel te gemakkelijk...daarom geef ik ook voorlichting op scholen: hokjesdenken, discriminatie en vooroordelen tegengaan en mensen laten nadenken over zichzelf. Ik denk dat je alleen gelukkig kunt worden als je gewoon jezelf durft te zijn; hoe of wat of wie dat ook is! Je hoeft niet te doen of worden wat anderen van je verwachten en overal in mee te gaan. Het gaat vooral om jezelf openstellen voor de wereld en de mensen om je heen: accepteren dat IEDEREEN anders is; ook jij (spannend he!)...en daar mag je trots op zijn! Daarom organiseren wij in De Plak ook VREEMD (www.ikbenvreemd.nl); om een 'queerparty extraordinaire' neer te zetten waar (bijna) alles kan en iedereen welkom is, van welke geaardheid, gender, leeftijd, leef- en muziekstijl dan ook! Allerlei soorten mensen, allerlei soorten muziek en vooral veel gezelligheid! En we proberen ook nog wat meer uit te dragen dan alleen een (weliswaar GEWELDIG) feest; op enigzins speelse wijze wat informatie verschaffen en mensen laten nadenken over gender en queer en over zichzelf en hoe zij eigenlijk denken.

Wethouder: 'zichtbaarheid troef'

Nieuwe roze beleidsnota in de maak

Op 16 september organiseerden de gemeente Nijmegen en de Adviescommissie Homo-/Lesbisch Beleid een werkconferentie over seksuele diversiteit. De bijeenkomst in de Burgerzaal van het gemeentehuis werd druk bezocht. Zo'n zeventig mensen deden mee aan verschillende brainstorms. Onder de deelnemers waren veel COC-vrijwilligers.

De dag werd geopend door Clem Bongers, voorzitter van de Adviescommissie Homo-/Lesbisch Beleid. Na de aanwezigen te verwelkomen in de oudste roze stad van Nederland werd het programma door hem toegelicht. Aanleiding voor de werkconferentie is het aflopen van de beleidsnotitie Hand in Hand. De beleidsdoelstellingen uit deze notitie lopen nog tot eind 2011. Doel van een nieuwe nota is om de toppositie van Nijmegen als roze gemeente te handhaven.

Uitvoeringsprogramma

Wethouder Bert Frings (Zorg en Welzijn) nam hierna het woord over van Clem. Hij is "blij dat de zaal helemaal vol zit" en hij is daar "heel erg trots op". Frings is ook trots op het diversiteitbeleid t.a.v. onderwijs, veiligheid, sport en cultuur: "in de afgelopen jaren hebben we diversiteitbeleid laten nestelen in andere programma's. Dit heeft een positieve uitstraling op andere beleidsterreinen en leidt tot meer tolerantie". De wethouder vindt het voorlichtingswerk in het onderwijs ook erg belangrijk, mede vanwege goede seksuele voorlichting. Het baart hem zorgen dat er een toename van SOA's is. Inmiddels is een nieuw WMO beleidsplan vastgesteld. De wethouder wil nu toe naar een uitvoeringsprogramma, want beleid is geduldig. Frings voegt hier wel meteen de opmerking aan toe dat "het beste idee het financieel meest haalbare idee is". Hij moet in de komende periode 10 miljoen euro besparen op zorg en welzijn, dus dit beperkt de mogelijkheden.

Toespraak Vera Bergkamp

Na deze introducties mocht landelijk COC-voorzitter Vera Bergkamp de openingstoespraak verzorgen. Ze waarschuwt vooraf dat ze een half uur spreektijd heeft gekregen en dat ze deze ook volledig zal benutten. Haar verhaal is inspirerend en zeker niet te lang. In een terugblik op o.a. de Nijmeegse roze geschiedenis wordt een brug geslagen naar het heden. "Terugkijken naar die beginperiode is van belang, omdat daar een traditie zichtbaar wordt die gekoesterd mag worden en ook vandaag gelukkig nog zichtbaar is: het Nijmeegse LHBT-beleid wordt in samenspraak met de LHBT-gemeenschap gevoerd". Volgens een recent onderzoek van het Sociaal Cultureel Planbureau is in de beleving van LHBT's de onveiligheid toegenomen. Bergkamp haalt uitspraken aan van minister Opstelten van Veiligheid en Justitie, die hij onlangs in Buitenhof deed: "Hij maakte duidelijk dat voor bestuurders moet gelden dat zij zich niet voornamelijk moeten richten – en nog minder dienen te wijzen – op de statistieken over onveiligheid, maar vooral de beleefde werkelijkheid van burgers als uitgangspunt van beleid moeten nemen. Het gevoel van onveiligheid kan namelijk enkel volgens Opstelten weggenomen worden door een overheid die actief en betrokken laat merken – in woord én daad – naast de burger te staan. Woorden van een minister – meer nog oud-burgemeester – die ik enkel kan onderschrijven en voorhouden aan de burgemeester en wethouders van deze stad!" Hierna staat de COC-voorzitter stil bij de vier thema's van deze conferentie: mainstreaming en borging, modern burgerschap, transgenders en gezondheid.

Mainstreaming en borging

De gemeente Nijmegen stopt met het doelgroepen-, emancipatie-, diversiteits- en integratiebeleid. Gekozen wordt voor mainstreaming van LHBT-beleid. Bergkamp: "Vraag is hoe je dan voorkomt dat in een integrale aanpak het roze beleid onzichtbaar wordt én meer nog: hoe houdt je daar sturing op om de doelen die je gesteld hebt ook te kunnen bereiken. De Adviescommissie Homo-/Lesbisch Beleid van de gemeente Nijmegen heeft terecht op dit gevaar gewezen en daar alert een advies over uitgebracht".

Bergkamp vindt het belangrijk dat de mainstreaming gewaarborgd wordt. Daarom noemt ze twee voorwaarden:
1) regie: de wethouder moet regisseur zijn van het LHBT-beleid, ook als dat beleid in toenemende mate verdeeld raakt over de portefeuilles van alle bestuurders en in heel de ambtelijke organisatie.
2) profilering: het beleid dient momenten en gebeurtenissen te blijven organiseren waarin de stad zich letterlijk laat kennen als LHBT-vriendelijke gemeente. Het gaat dan om publieke bijeenkomsten als Roze Woensdag, maar als het om beleid gaat meer nog een initiërende rol van de gemeente Nijmegen om bijvoorbeeld met andere koploper gemeenten een symposium te organiseren over een deelterrein van het te voeren LHBT-beleid.
Die momenten en gebeurtenissen vindt Bergkamp belangrijk "omdat ze letterlijk het roze beleid uit het totale beleid tillen. Daarmee wordt het belang dat de gemeente hecht aan het HLBT-beleid voor het profiel van de stad en voor zijn bewoners duidelijk onderstreept".

Modern burgerschap

De eerste Nijmeegse gemeentelijke roze nota heette 'Meer dan Tolerantie'. Bergkamp geeft aan dat Nederland overvloedig tolerant is, "maar het is wel een tolerantie op afstand met de heteronorm als stevig uitgangspunt en minderheidsstress onder LHBT's als gevolg. Als LHBT-beleid al ergens op gericht zou moeten zijn, dan is het doorbreken daarvan".
Ze betoogt dat roze burgerschap daarom in de eerste plaats een taak is voor...de heteroseksuele meerderheid: "Onze vrijheid is enkel gewaarborgd als dat ook een zaak is voor de overgrote heteroseksuele meerderheid".
Bergkamp vindt Gay-Straight Allianties daarom het aangewezen instrument om dit waar te maken: "Dat zien we in het onderwijs – daar zien we dat GSA's er toe leiden dat het schoolbeleid (en meer nog de schoolcultuur) een zaak wordt van de leerlingen zelf. Die nemen daar verantwoordelijkheid voor en dat is dé basis om veranderingen werkelijk tot stand te brengen. Die GSA-aanpak dient dan ook toegepast te worden in andere organisaties en sectoren van de samenleving. GSA's tonen iets aan waar de LHBT-beweging zich soms veel te weinig van bewust is en te weinig trots op is: dat is het feit dat de LHBT-gemeenschap een kraamkamer is gebleken voor creatieve en sociale innovaties om in een veranderende samenleving met anderen als individu tot je recht te komen". Naast de GSA's noemt ze tenslotte buddyzorg, pinkcode groepen (waakzaamheidsgroepen in Amsterdam) en roze woonprojecten als voorbeelden. Ze wil geen misverstand hierover: "voor alle voorbeelden geldt dat solidaire hetero's altijd meer dan welkom zijn – zo sektarisch zijn we niet".

Transgenders

Bergkamp: "De omgang met transgenders is dé lakmoesproef voor een meer dan tolerante samenleving – meer nog dan als het gaat om homo-/lesbische emancipatie. De reden daarvoor is dat transgenders fundamenteel vraagtekens stellen bij iets dat de meeste mensen als volstrekt vanzelfsprekend zien, namelijk het feit dat hun sekse gelijk staat met hun genderidentiteit". Ze vindt het daarom goed dat de gemeente Nijmegen daadwerkelijk LHBT-beleid wil gaan voeren door ook aandacht voor transgenders onderdeel van dit beleid te maken.

Gezondheid

Bergkamp: "Vaststaat dat LHBT's gezondheidsproblemen hebben die samenhangen met hun sociale positie. Dat wil zeggen, dat die problemen deels samenhangen met de mate waarin zij hun seksuele gerichtheid of genderidentiteit zelf geaccepteerd hebben en geaccepteerd weten in hun naaste omgeving". Bergkamp wil specifiek flankerend beleid, "want onderzoek toont aan dat er nog te veel onwetendheid is over de specifieke gezondheidsklachten van LHBT's. In een stad met een gerenommeerd academisch ziekenhuis en een HBO-V opleiding is het zaak om te onderzoeken of in de opleiding van artsen en verpleegkundigen voldoende aandacht voor deze kwestie bestaat. En andersom: of daar voor de gemeente expertise te halen is om lokale hulpverleners te sterken in hun deskundigheid". HIV is uiteraard een specifiek gezondheidsprobleem dat benoemd wordt. Dat vraagt om permanente aandacht, vooral onder jongeren. Bergkamp ziet dit ook als reden voor het COC om aandacht voor homoseksualiteit op te nemen in de kerndoelen van het onderwijs.

Oproep aan gemeente

Vera Bergkamp noemt als apart thema nog werkgeverschap. Uit onderzoek blijkt namelijk dat een derde van de LHBT's niet uit de kast durft te komen op het werk. Bergkamp vindt dat de overheid de taak heeft om hier de toon te zetten: "door het afschaffen van discriminerende wetgeving en daarna het introduceren van wet- en regelgeving om een veilige werkplek te bevorderen. En vooral door als werkgever die wet- en regelgeving voorbeeldig te implementeren. Daarmee verwerft de overheid zich een positie om ook de private sector aan te spreken". Ze vindt dat vooral de lokale overheid hierin een stimulerende rol kan spelen. Vandaar dat ze de gemeente Nijmegen oproept zich aan te sluiten bij het Dutch Government Pride Platform. Dit platform werd afgelopen augustus door minister van Bijsterveldt gelanceerd tijdens de Amsterdam Gay Pride. "Juist vandaag sluit de gemeente Den Haag zich daarbij aan en die gemeente zal ook de Declaration of Amsterdam van Company Pride Platform ondertekenen – een koploper-gemeente als Nijmegen kan dan toch niet achterblijven?" De COC-voorzitter ontvangt hierna applaus uit de zaal. Tenslotte staat ze nog even stil bij het 40-jarig jubileum van COC-Nijmegen: "dat mag én wordt trots gevierd". Toch waarschuwt ze de aanwezigen: "als we op onze lauweren gaan rusten, versloft wat we bereikt hebben. Een LHBT-vriendelijke stad is een predicaat dat je dagelijks opnieuw moet 'bewijzen'. Hoe we dat in de komende jaren vorm gaan geven, dat is de taak van deze werkconferentie".

Uitgangspunten lokaal LHBT-beleid

Na deze toespraak werd in vier groepen gebrainstormd over de vier verschillende thema's. Aansluitend volgde een presentatie van Renze Portengen, ambtenaar van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, over lokaal homo-emancipatiebeleid 2011-2015. Portengen opende zijn presentatie met een complimentje voor Nijmegen, voor het actieve beleid. In het regeerakkoord zijn een aantal punten afgesproken:

1. Het kabinet bevordert emancipatie.
2. Het kabinet staat ook borg voor LHBT's en zal concreet beleid ontwikkelen.
3. Gewelddadige misdrijven met een discriminatoire achtergrond worden zwaarder gestraft. Het OM zal hiermee bij de strafeisen rekening houden.

De uitgangspunten voor lokaal LHBT-beleid zijn:

1. Voortbouwen op het verleden (sociale acceptatie). Bijvoorbeeld het koploperprogramma waar Nijmegen ook aan meedoet.
2. Wel meer focus op veiligheid (geborgd?)
3. Meer landelijke dekking. Men wil aandacht voor LHBT's in de G50 gemeenten en in drie gemeenten in Zeeland.

Wat veiligheid en acceptatie betreft is het motto dat LHBT's hand in hand over straat moeten kunnen lopen. Wegpesten uit wijken mag niet gebeuren. Daarnaast stelt men dat burgers een eigen verantwoordelijkheid en kracht hebben.
Het lokale plan is driejarig, voor de periode 2012-2014. Voorgenomen activiteiten zijn vrij in te vullen binnen het budget.

Voorlopige conclusies

De resultaten van de brainstorms zullen worden verwerkt in de nieuwe beleidsnotitie. Wat wethouder Frings betreft wordt de titel 'Zichtbaarheid troef'. De wethouder concludeert na deze middag dat inclusiviteit en mainstreaming angsten oproepen bij deelnemers. Hij benadrukt dat het budget voor diversiteit blijft bestaan. Reagerend op Vera Bergkamp geeft Frings aan dat hij als wethouder regisseur wil zijn van het LHBT-beleid, waarbij hij de acteurs zal zoeken binnen het beleidsveld. In de volgende PINK hopen wij de wethouder nader aan de tand te voelen.
Clem Bongers ziet een basis voor samenwerking in de komende jaren: "we moeten elkaar weer opzoeken en er moet weer een onderdak komen als opvolger van Villa Lila". Hierna werd de dag afgesloten met een welverdiende borrel.

De volledige toespraak van Vera Bergkamp is terug te lezen via http://twitlonger.com/show/d4cifs.

[MK]

Hulp voor gays in Nicaragua

Afgelopen Vierdaagse hebben Steffie van de Lisdonk en haar vader gelopen voor de sponsoractie "Ventana Abierta", een werkgroep voor gays in Nicaragua. Zij doet verslag van hun ervaringen

We liepen 4x 40 km met dit mooie doel als extra stimulans en we zijn geslaagd. De eerste dag vertrokken we om 06.15 vanaf de wedren. Een paar meter verder stonden de eerste roze vrienden ons met spandoeken op te wachten om ons succes te wensen, geweldig!
De 2e dag-roze woensdag- was volop feest. Toen we in Nijmegen aankwamen werden we binnen gehaald als roze helden.
De 3e dag van de 7 heuvelenweg met een prachtige route, maar halverwege kregen we een flinke stortbui. De moed zakte ons in de schoenen,maar toen we Nijmegen in liepen stond er een roze delegatie in het wit ons op te wachten. Vol enthousiasme haalden ze ons binnen met Maria Engels als DJ achter de tafel. Zij was de drijvende kracht voor het sponsorgeld .
De laatste dag was voor ons erg zwaar vanwege fysieke klachten. Maar dat vergeet je snel wanneer je Nijmegen komt binnen lopen. Hier stonden familie en vrienden ons met de gladiolen op te wachten, prachtig!

Mijn vader en ik willen graag alle sponsoren hartelijk bedanken voor de financiele steun, super! Ook bedankt voor alle aanmoedigingen.Geweldig!

Nu willen wij nog iemand aanmoedigen en dat is Javier Antino. Hij zet zich in om homoseksualiteit in Nicaragua zichtbaar te maken en met onze steun wordt dit werk met zijn werkgroep wat makkelijker gemaakt.

[SvdL]

In totaal is 1350 euro opgehaald, dat geheel naar Javier in Nicaragua is overgemaakt.

[YH]

'Gays for Nicaragua' DJ's Maria en Martina waren feestelijk actief tijdens de Vierdaagse.

Kandideer voor de Dalesprijs

Eind januari 2012 wordt de Burgemeester Ien Dalesprijs uitgereikt. Kandidaten voor deze eervolle prijs kunnen aangemeld worden bij COC Nijmegen.

Deze prijs is bedoeld ter onderscheiding van vrouwen, mannen of organisaties die in het Rijk van Nijmegen op vrijwillige basis en op zeer persoonlijke en voorbeeldige wijze gestalte hebben gegeven aan artikel 1 van de Grondwet, het artikel dat het beginsel van non-discriminatie verwoordt. Gedacht wordt dus aan mensen die zich ondubbelzinnig en belangeloos inzetten voor de emancipatie van minderheden, voor de gelijke behandeling van achtergestelde groepen en/of voor de bestrijding van discriminatie in de breedste zin van het woord.
De prijs is bedoeld voor personen of groepen in het Rijk van Nijmegen. De prijs wordt jaarlijks in januari uitgereikt. Bij de prijs hoort een oorkonde en een bedrag van € 500,-.
De aanmelding van kanidaat-prijswinnaars is open tot 8 januari 2012 bij COC Nijmegen, Postbus 1461, 6501 BL Nijmegen, of info@cocnijmegen.nl

Artikel 1.
"Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan."

De aanmelding bestaat uit een motivatie met naam en adresgegevens van de kandidaat en degene die de kandidaat aanmeldt.

Tolerant is niet het zelfde als vriendelijk

Tien procent van de Nederlanders staat negatief ten opzichte van homoseksualiteit. In 2006 was dat nog 15%. Nederland wordt dus in rap tempo toleranter. Maar tolerantie staat niet gelijk aan vriendelijkheid. Dat blijkt uit een rapport van het Sociaal en Cultureel Planbureau. Steeds meer homoseksuele mannen en vrouwen voelen zich niet veilig. Een kwart van de mannen en 14% van de vrouwen zeggen negatieve reacties te krijgen op hun seksuele voorkeur. Dat varieert van negatieve blikken tot vervelende vragen. Op het werk komt 80% uit voor zijn geaardheid. 14% van de mannen en 5% van de vrouwen krijgen daar negatieve reacties op.

Surinaamse homo's werken samen

Deze zomer is in Paramaribo een conferentie gehouden waarin Surinaamse homo-organisaties hebben afgesproken samen te gaan werken. Homoseksuelen ondervinden in Suriname veel problemen. Zowel in de politiek als in de religieuze hoek laat men zich negatief uit. Men gaat samen werken aan educatie en voorlichting. De wetgeving wordt ook onder de loep genomen met als doel op te nemen dat homoseksualiteit geen reden mag zijn voor discriminatie.

Wie biedt er meer? PINK KUNST

Deze ets is een werk uit de serie caféleven van Theo Elfrink. Het is een mooi werk. Eenvoudig, sterk en sprekend. Het refereert aan die goede oude tijd toen er meer kroegen waren. Cafés waar mensen elkaar ontmoetten. Plaatsen waar iedereen kwam. Jong en oud, links en rechts, denkend en drinkend. Zelfs rokend. Een Nachtwacht uit mijn tijd.

Dit jaar verkoopt Nijmegen een groot deel van haar gemeentelijk kunstbezit. Dat is ontstaan om de kunstenaars aan te moedigen te blijven werken toen het publiek voor kunst niet bijzonder veel waardering had. De overheid wilde voorkomen dat een potentiële Rembrandt niet erkend zou worden en mogelijke kunstschatten en rijkdommen op zolders en in kelders zouden vergaan.

Inmiddels vindt de gemeente dat het welletjes is. De voorraad is te groot en verstoft in depot. Na een voorselectie van kunstwerken die voor ambtenaren danwel voor verdere speculatie geschikt bevonden is, wordt de rest geveild. De minimumprijs is 25 euro. Onze homokunstpaus Helm de Laat tipte me en ik heb me ingeschreven voor de gemeentelijke veiling. Een digitale veiling. Elke veilig duurt een week. Op de site zie je alle 250 kunstwerken staan met het meest actuele bod. Op zondagavond wordt geroepen: wie biedt meer? Een maal, ander maal.

Een wereld gaat voor je open. Een wereld van kunstwerken die ik eigenlijk al ken. Het zijn kunstenaars van mijn generatie of ouder. Een rijkdom aan creativiteit en variatie. Nu komt mijn smaak en stem aarzelend tot uitdrukking in een bod. Durf ik meer dan 25 euro te bieden op een stuk papier?

Is 25 euro eigenlijk niet beschamend? De lijst is het al waard, aldus mijn moeder. Heel weinig als je ooit een galerie bezocht hebt. In Villa Lila was de kunst van de exposities veel duurder. Minstens 10x zoveel. Nijmegenaren hebben nu de eerste keus. Wat nu niet verkocht wordt, komt later landelijk in de aanbieding. De achterkleinkinderen van Kröller Muller zijn dan pas aan de beurt.

Maurice Nooijen heeft de discussie aangekaart in de gemeenteraad. Wethouder Henk Beerten zegt dat de kunstenaars al lang betaald zijn en het werk eigendom van de gemeente is. En met eigendom mag je doen wat je wilt.

Eenmaal over de drempel groeit de verleiding. Sommige namen zoals Hoekstra, van der Locht, Terwindt, Elfrink, maar ook een Smals, Dibbets, van den Boogaard, Hiethaar, van der Krans doen het in de loop van de week steeds beter. Pas op zondagavond tegen 21.00 uur gaan de prijzen echt omhoog. Het is een digitale veiling. Dus wanneer je een bod hebt gedaan, krijg je meteen een mail dat je bod overboden is. Er is nog een kaper op de kust. Hoever zal ik gaan? Hoe groot is de rekening dadelijk? Of hoe klein, als alles overboden is? Het is een beetje simultaan schaken.

Ik doe er nog een paar keer 5 euro bovenop en heb beet.

Toch voel ik me nog een beetje schuldig aan hebzucht, spilzucht en goklust. Mijn boekhouder zeg ik dat dit een aardige belegging is wanneer de euro zachtjes devalueert. Kijk, op de achterkant staat nog de oorspronkelijke verkoopwaarde: in guldens.

Laatst was ik in café Samson en werd getroffen door de menukaart. Onmiskenbaar de hand van de meester. Een vriendin, ook uit de kunst, wist te vertellen dat de schepper hier vaak komt en wellicht de rekeningen met kunstwerken betaald heeft. Hoe is de gemeente Nijmegen daar dan uiteindelijk aan gekomen? Misschien heeft zo'n ets nog wel een schrijnende geschiedenis. Zulk een praatje stel ik me voor bij dit caféleven. Onbetaalbaar.

Bart van Dam

COC tijdelijk in De Grote Broek

Sinds 19 september heeft COC Nijmegen tijdelijke huisvesting gevonden in De Grote Broek. In het gelegaliseerde kraakpand, Van Broeckhuysenstraat 46, heeft het COC een kleine ruimte tot haar beschikking als tijdelijk secretariaat.

Werkgroepen kunnen vergaderen in kroeg/podium De Onderbroek en in dag- en eetcafé De Klinker, gevestigd in hetzelfde pand. Werkgroepen zullen via de nieuwsbrief geïnformeerd worden over de manier waarop ruimte gereserveerd kan worden. Voorlopig is het COC via mail bereikbaar. Er wordt mogelijk een mobiel nummer ingesteld om toch bereikbaar te zijn.
Onlangs is het secretariaat verhuisd van Villa Lila naar De Grote Broek. De huur was opgezegd per mei en daarom moest het COC voor 1 december verhuizen. In de afgelopen maanden is Villa Lila een bouwput geworden, zonder telefoon en zonder elektriciteit. Ook andere voorzieningen zoals een pantry en verwarming zijn al weggesloopt. Dit was dus een onwerkbare situatie. Het bestuur heeft daarom gezocht naar een tijdelijke oplossing en deze is gelukkig gevonden. COC Nijmegen heeft tevens een nieuw postadres: Postbus 1461, 6501 BL, Nijmegen.
De zoektocht naar definitieve huisvesting gaat intussen verder. De bal ligt bij wijzoekeneenrozehuis.nl. Op de website zijn op dit moment geen nieuwe ontwikkelingen zichtbaar.
Stichting Beheer Homohuis Nijmegen is intussen bezig de Raad van Advies op te zetten. Er zijn al meerdere leden gevonden om zitting te nemen in deze raad. Zoals in de vorige PINK te lezen was, zullen alle bij het SBHN bestuur ingediende plannen eerst worden voorgelegd aan een Raad van Advies. Plannen voor de aanwending van het SBHN kapitaal zijn welkom via e-mail: stichtingbhn@gmail.com. Wel moet voldaan worden aan de criteria die door SBHN zijn gesteld. Deze zijn terug te lezen in de vorige PINK en de criteria kunnen ook opgevraagd worden via het genoemde e-mail adres.

[MK]

Roze Woensdag 2011: feestelijk en gezellig

Meisjes houden van roze. Roze Woensdag is de dag om je roze laarsjes en jurkjes aan te doen, een flinke roze boa om te doen en een grote hoed van roze ballonnen te maken. *Foto: BvD*

Homoburgemeester Peter Rehwinkel van Groningen krijgt de Roze Voorloper uitgereikt terwijl de Vierdaagselopers voorbij trekken. *Foto: BvD*

'Homoburgemeester' Toon Mans van Hillegom, COC voorzitter Joris Blaauw en wethouder voor 'ons soort mensen' Bert Frings poseren graag gezamenlijk op Roze Woensdag. *Foto: BvD*

De Roze Woensdag is bij uitstek de gelegenheid om er voor uit te komen dat je eigenlijk Dame Edna bent.

Na de intocht op Roze Woensdag wordt er nog doorgevierd op een buitenlucht Kiss Kiss Club. *Foto: BvD*

Deze prinsessen hebben behalve de roze bloemenkrans een roze hoofdtooi. Een nieuwe traditie lijkt te ontstaan die de vergelijking met Prinsjesdag oproept.

CoCo overleg

Op 5 september was er een CoCo overleg: overleg tussen COC-bestuur en coördinatoren van de verschillende werkgroepen. Nieuws over tijdelijke huisvesting in De Grote Broek staat elders in deze PINK.
Het bestuur heeft twee mogelijke bestuurskandidaten, waaronder een penningmeester. Tijdens het overleg is afgesproken dat er een keer per maand een digitale nieuwsbrief zal worden verstuurd. Om de twee maanden zal een nieuwsbrief over huisvesting worden gemaild.
Er zal een nieuw beleidsplan worden opgesteld voor de jaren 2012-2015. Het bestuur wil vier thema's hierin uitwerken:
1. Vertrutting tegengaan (diversiteit)
2. Beeldvorming en doelgroepen
3. Werkgebied
4. Zichtbaar zijn en actie voeren

Ieder jaar worden een à twee thema's centraal gesteld.
De werkgroepen hebben het druk als altijd:

- De KissKissClub is bezig met het ontwikkelen van een nieuwe website.
- Op 18 november krijgen drie verzorgingshuizen de Roze Loper uitgereikt.
- De werkgroep Voorlichting groeit steeds verder naar een team van dertig voorlichters!
- Café Dapper is 24 september weer van start gegaan in café Samson.
- De Zondagmiddagsalon bestond op 2 oktober 23 jaar!

Vrijwilligers zijn altijd welkom: KissKissClub zoekt helpende handen voor de feesten, de Zondagmiddagsalon zoekt barvrijwilligers, PINK zoekt nieuwe redacteuren. Als je interesse hebt in vrijwilligerswerk bij COC Nijmegen: stuur a.u.b. een mail naar info@cocnijmegen.nl.
De eerstvolgende algemene ledenvergadering zal plaatsvinden op vrijdag 25 november.

[MK]

Petitie voorlichting op scholen

COC Nederland voert een nationale internetpetitie voor voorlichting over homo- en transseksualiteit op elke school. De actie gaat door tot minister Van Bijsterveldt de motie LHBT-voorlichting uitvoert.
Homojongeren hebben het vaak zwaar op school', zegt voorzitter Vera Bergkamp van COC Nederland. 'Schelden en pesten zijn schering en inslag, de school is geen veilige omgeving voor LHBT's. Voorlichting is bittere noodzaak'. Ongeveer de helft van de middelbare scholieren heeft moeite met openlijke homoseksualiteit. Suïcidecijfers liggen bij homojongeren tot vijf maal hoger dan bij heterojongeren. Uit onderzoek blijkt dat gebrek aan voorlichting op school een voedingsbodem vormt voor geweld tegen lesbiennes, homo's, biseksuelen en transgenders (LHBT's).
Toch krijgt ongeveer tweederde van de scholieren in het voortgezet onderwijs geen voorlichting over homo- en transseksualiteit. Als ze al voorlichting krijgen, gebeurt dat in het kader van biologie. Volgens het COC zou juist sociale acceptatie centraal moeten staan. Meer dan tachtig procent van de homojongeren wil meer voorlichting op school om de positie van homo's te verbeteren.
Op aandringen van het COC nam de Tweede Kamer in 2009 én in 2011 een motie aan over verplichte voorlichting. Die werd gesteund door alle partijen behalve CDA, ChristenUnie en SGP. Onderwijsminister Van Bijsterveldt (CDA) liet op 12 april 2011 weten de motie niet uit te willen voeren.

Interview Henk Lamers

Zeilen met de storm mee

Veertig jaar geleden werd het COC Nijmegen opgericht. Een van de oprichters en de eerste voorzitter van COC Nijmegen is Henk Lamers. PINK praat met de man van het eerste uur over de tijd waarin een huiskamer in een kleine kloostergemeenschap een soort homohuis was. Tenminste voor een avond in de week.

Henk Lamers ontvangt uw verslaggever in een stijlvol ingerichte woning aan de Oude Haven. Hij introduceert zichzelf als iemand die is opgegroeid in Beek en in Nijmegen naar het voortgezet onderwijs ging. Daarna volgt werk en avondstudie. Naast zijn loopbaan en pensioen doet hij vrijwilligerswerk voor de Benedenstad en is hij actief voor Stichting Dagloon. Hoewel hij de eerste voorzitter van het COC Nijmegen is, treedt hij als zodanig zelden op de voorgrond. Met bescheidenheid kijkt hij terug naar een stormachtige tijd waarin het kersverse COC en de homo-emancipatie behalve regelmatige tegenwind toch vooral de wind in het net opgestoken zeil kreeg.

"Toen ik 20 jaar was merkte ik dat ik niet dezelfde gevoelens had als mijn vriendjes. Ik was man-georiënteerd. Op mijn kamer hingen posters van mannelijke filmsterren. In 1969 heb ik mijn vriend leren kennen.
En in die tijd werd de Kerngroep 552 opgericht door een aantal mensen dat discriminatie van homoseksuelen wilden bestrijden. Dominee Colijn was de echte voorvechter. Wij hebben een postbus geopend, postbusnummer 552 wat nog heel lang het postbusnummer van het COC is geweest, en met wat ingezameld geld kochten we kleine advertenties en plaatsten een stukje in het kerkeblad van de Nederlands Hervormde kerk. Dat leverde in korte tijd ruim 150 reacties op. Dat was onvoorstelbaar veel. De Kerngroep heeft daarop een aantal bijeenkomsten georganiseerd in Hotel de Roemer (hoek Hertogstraat/Kelfkensbos).
Die bijeenkomsten hadden een informatief karakter. We kenden een huisarts die ook als voorvechter voor de homozaak bekend stond. Hij gaf lezingen en waarschuwde voor enge ziektes. Nog niet eens zo erg als het later zou worden. Notaris Rieter gaf voorlichting over samenlevingsclausules. Daarnaast was er een kloostergemeenschap aan de Mr. Franckenstraat die hun huiskamer ter beschikking stelde voor wekelijkse bijeenkomsten. Binnen de RK kerk was dat een beetje een vrijgevochten bende. Jos Kocken zat als leek in die gemeenschap. Door die wekelijkse bijeenkomsten aan de Mr. Franckenstraat is eigenlijk alles ontstaan. Die vrijdagavond werkte als een echte katalysator. Daar werd het COC Nijmegen opgericht."
In het nieuwe COC Nijmegen waren Jan Nooij, Joop Kregting, Jos Kocken en Henk Lamers de drijvende krachten in het bestuur. Het waren roerige tijden. De jaren '60 waren met enige vertraging in het katholieke Nijmegen gearriveerd. Vooral studenten kwamen in beweging. Ze werden ook actief in het nieuwe COC. Dat gaf een spanningsveld wat altijd is blijven prikkelen. Henk Lamers geeft daarop zijn visie.
"In die periode werd meer nadruk gelegd op voorlichting en activiteiten voor studenten. Daar waren veel leuke ideeën bij, maar naar mijn mening moet het COC ook voor lager opgeleide mensen actief zijn. In het bestuur zijn ook wat wisselingen geweest en op een gegeven moment vond ik dat COC wat studentikoos en elitair werd. Dat kwam onder andere door Jos Kocken, die toen zelf student was. Er waren mensen die vonden dat het COC te amateuristisch bezig was met 'homorecreatie'. Zij wilden de zaak professionaliseren. Ik zelf was met mijn carrière bezig en had daar niet genoeg tijd voor. Ik ben dus ongeveer 2 jaar voorzitter geweest. Daarna heb ik het COC nog wel gevolgd, maar kwam er steeds minder vaak. Toen het landelijk COC en COC Amsterdam een beleid gingen voeren van provocaties en confrontaties heb ik mijn lidmaatschap opgezegd. De vereniging waar je lid van bent, moet wel jouw voelen en denken vertegenwoordigen. En dat deed het steeds minder."

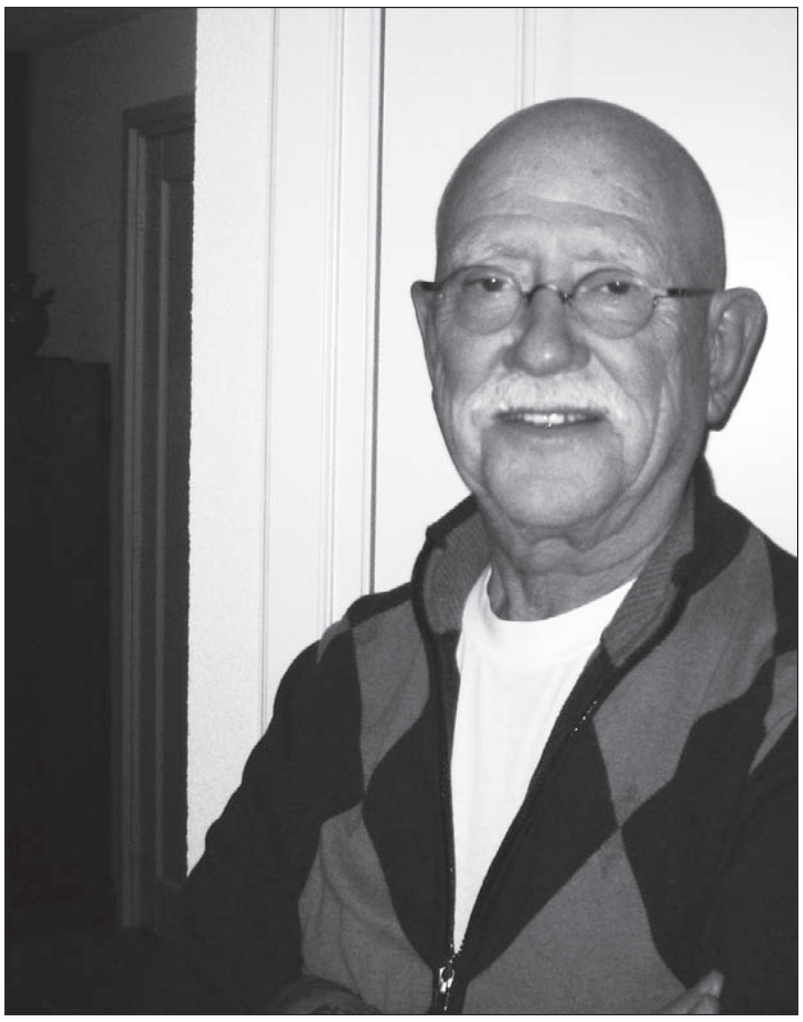

Henk Lamers: "De totale seksuele revolutie uit de jaren '70 liet ook hetero's harder lopen. Ook voor de homo-emancipatie Daardoor is die in Nederland sneller gegaan dan in de omringende landen. Ik heb genoten van alle vrijheid."

"Het waren de jaren van de seksuele revolutie. En tegelijkertijd kwamen een aantal voorvechters uit de religieuze hoek. Dominee Colijn en pater van Heusden kwamen op voor de rechten van homo's, maar dan moesten de homo's wel de regels van het heterohuwelijk naleven. Dat is toch een remmende factor. Aan de andere kant riepen enkele groepjes dat we in een jurkje op de Burchtstraat moesten gaan demonstreren. Dat soort provocaties werken in Nijmegen averechts.
Ik steek mijn homoseksualiteit niet onder stoelen of banken, maar ik hoef er ook geen manifestatie van te maken. Mijn vriend was militair en wij kwamen voor onze relatie uit. Zo gingen we samen naar feestjes op de kazerne. Dat vind ik een goede manier om voor je homoseksualiteit uit te komen."

Het COC en de homo-emancipatie hebben in de geschiedenis heel wat ups en downs gehad. Toch is de homo-emancipatie in Nederland sneller verlopen dan waar ook ter wereld. Volgens Henk Lamers is de drijvende kracht niet alleen bij homo's en lesbo's te vinden.
"De totale seksuele revolutie liet hetero's harder lopen voor homo-emancipatie. En die revolutie was in Nederland sterker dan in al onze omringende landen. En die drijvende kracht kwam los in jaren '70. De tijd waarin COC Nijmegen werd opgericht."
[BvD]

Eerste Transgenderfestival wordt een viering van diversiteit

Op zaterdag 12 november aanstaande hebben Nijmegen en de provincie Gelderland een primeur: het eerste festival voor en door transgenders! Een dag vol ontmoetingsmogelijkheden, workshops, debat, documentaires, informatie en netwerken. Zaterdag 12 november wordt theater de Lindenberg, de place to be voor (trans)gender Nederland! In het kader van haar 40 jarig jubileum, organiseert COC Nijmegen een festival in samenwerking met de werkgroep transgenders en transseksuelen (T&T) van het COC.

De gemeente Nijmegen heeft in 2009 een onderzoek laten uitvoeren onder transgenders in de gemeente. Daaruit bleek een duidelijke behoefte aan meer veiligheid, acceptatie, maar bijvoorbeeld ook informatie naar de transgenders zelf, maar vooral ook naar de maatschappij. Met dit festival, maar ook met onze reguliere ontmoetingsactiviteiten via het T&T café, proberen we aan deze vraag te voldoen.
Transgenders, transseksuelen, travestieten (geen dragqueens), vormen een bijzondere en kwetsbare groep. Ongeveer één procent van de bevolking heeft moeite met zijn of haar gender identiteit. Bij een groot deel daarvan wordt ook daadwerkelijk over gegaan tot een geslachtsaanpassing. Dit proces, het transitie proces, gaat vaak gepaard met psychosociale problemen. Daarnaast worden veel transgenders geconfronteerd met uitstoting, werkeloosheid en eenzaamheid. Onwetendheid vanuit de maatschappij, werkgevers, familie en vrienden, zorgen voor een buitengewoon moeilijke emancipatie en persoonlijke strijd. Het COC Nijmegen als belangenbehartiger voor lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transgenders, vindt het dan ook belangrijk dat er specifiek aandacht is en blijft voor de positie van transgenders in onze maatschappij.
Tijdens het transgenderfestival zal, naast informatievoorziening aan transgenders, er ook informatie beschikbaar zijn voor familie, vrienden, werkgevers, hulpverleners en andere geïnteresseerden. Het doel van dit festival is om te komen tot een beter begrip, acceptatie en zichtbaarheid van transgenders en transseksuelen in onze samenleving. Daarnaast willen we transgenders in het hele land een plek bieden voor ontmoeting, informatie en feest. Om dit te bereiken zullen uiteenlopende activiteiten worden georganiseerd. Zo zal er een doorlopende informatiemarkt zijn waar de politie aanwezig is en bureau Ieder1gelijk. Daarnaast zullen er kledingzaken en stylisten zijn die de bezoekers kleding-, haar- en make-up tips kunnen geven. Ook zullen er verschillende workshops worden georganiseerd rondom gender specifieke thema's en meer algemene diverterende thema's. Gedurende het hele dagprogramma zullen er films en documentaires getoond worden over het thema in de filmzaal. In de avond zal er een spetterend feest plaatsvinden, waar de bezoekers in een veilige sfeer van kunnen genieten. Het programma sluit aan op de wensen en behoeften van de transgenders en transseksuelen en biedt tegelijkertijd voldoende informatie voor mensen die meer willen weten over genderidentiteit, transgenders en transseksuelen.

Programma Transgenderfestival

12.00 uur: Ontvangst met koffie, thee en gebak
12.00 uur: informatiemarkt (open tot sluiting festival) met: homonetwerk politie, bureau Ieder1Gelijk, kledingzaken, visagie, haarstylisten, fotograaf
12.45 uur: woord van welkom door voorzitter COC Nijmegen, Joris Blaauw
13.00 uur: officiële opening door wethouder Bert Frings van Zorg, Welzijn & Sport
13.30 uur: start workshop ronde 1:
Theaterbureau Mind Mix: een interactieve workshop over labellen en 'hokjes denken'.
LnBi: LnBi is de landelijke belangenorganisatie voor biseksualiteit. In de workshop zullen zij aandacht besteden aan biseksualiteit in zijn algemeenheid en specifiek in relatie tot transgenders.
Creatieve transformatie: Op een creatieve wijze wordt het transformatieproces in beeld gebracht.
14.00 uur: Doorlopend filmprogramma in de filmzaal met diverse films en documentaires.
15.00 uur: pauze (met muziek)
15.15 uur: Start workshopronde 2:
o.a. Wijnproeven en Salsadansen
16.45 uur: pauze
17.00 uur: debat met panel onder leiding van dr. Els Rommes, hoofddocent Instituut voor Genderstudies, Radboud Universiteit.
Het panel bestaat uit: Jos Meegens (VU medisch centrum) Caroline Lakeman (Transvisie) Eva van Amersfoort (Transvrouw). Groenlinks heeft toegezegd te zullen deelnemen aan het debat.
18.00 uur: afsluiting dagprogramma
20.00 uur: Theatershow & feest

COC-Bestuur Nijmegen reageert op uitspraken Henk Beerten

De Pink-redactie heeft onlangs een e-mail ontvangen van Joris Blaauw namens het bestuur van COC Nijmegen waarin er gereageerd wordt op het Interview met Henk Beerten met het verzoek of wij dit wilden plaatsen in de eerstvolgende Pink. Dit is wat hij schreef:

In het interview met Henk Beerten in de vorige editie van de Pink werd de suggestie gewekt dat COC Nijmegen haar voorlichters gaat betalen. Henk Beerten gaf aan dat je niet van vrijwilligers mag verwachten dat ze onbetaald zo veel werk gaan verzetten. Allereerst wil ik opmerken dat we officieel nog geen bericht hebben ontvangen van de gemeente, het exacte plan is voor ons dus nog onbekend. Echter, het kan niet zo zijn dat de wethouder voor ons beslist dat vrijwilligers betaald gaan worden. Het idee druist ons inziens ook te sterk in tegen het idee van vrijwilligerswerk. Daarnaast is het twijfelachtig of de betaling blijvend is, waardoor we over een tijd met een gat in de financiering komen te zitten. Tot slot vinden wij het onverkoopbaar richting de andere vrijwilligers die wij niet kunnen betalen.
Natuurlijk zijn extra financiën voor team voorlichting altijd welkom. Daarmee kunnen we meer investeren in training en team building, welke uitermate belangrijk zijn voor het team. Team voorlichting verricht ontzettend belangrijk werk en heeft dit jaar weer een record aantal klassen voorgelicht. In totaal zijn 90 voorlichtingen verzorgd, waarmee ruim 2000 leerlingen zijn bereikt. Individuele betaling van voorlichters gaat volgens ons echter te ver.

Namens het bestuur van COC Nijmegen:
Joris Blaauw, Juli 2011

25 jaar Cantus Obliquus

Nijmeegs Potten en Flikkers Koor Cantus Obliquus luidde de naam voluit in 1986. Het ware radicale tijden en daarbij hoorde een radicale naam. Cantus Obliquus, het oudste gemengde roze koor van Nederland, bestaat 25 jaar. Opgericht als een gelegenheidskoor maar omdat het samen zingen zo goed beviel, werd het een echte zangvereniging. Wél een roze zangvereniging. In de homowereld is Cantus onder meer bekend van 4 mei-herdenking die het koor al jaren verzorgt verzorgt samen met Breaking The Silence. Traditiegetrouw was dat in Villa Lila. Dit jaar in Activiteitencentrum Doddendaal, waar het koor repeteert sinds de Villa gesloten is. Ook op het Nijmeegs muziekfestival is het koor te horen. Cantus Obliquus viert het 25-jarig jubileum op zaterdag 12 november met een concert en een feest in het Kolpinghuis. Het concert is uitverkocht. Voor het feest is iedereen welkom.
Aanvang 23.00 uur, entree 5 euro.
Meer info: www.cantusobliquus.nl